

FILIP TAMÁS

Találkozás a lépcsőn?

Érezd a párák kék szagát a tengeren,
mely egyetlen evezőcsapást sem felejt.
És bocsáss meg e fellengzős mondatért,
valahogy el kellett kezdenem.

Vagy nézd a sivatag hullámzó redőit,
mintha kilátszana a föld agya.
Lábnymok rajta a gondolatok,
s ahol a lábnymok véget érnek,
ott csontok fehérленek.

Hegyek gerince, mint a könyveké.
Villámok olvassák mohón a szerzők
nevét s a címeket. Elolvasztják
a követ is, ha meglelik, akit keresnek.

Ha a költészet lépcső, mely Istenhez
vezet, a sántákkal mi lesz?
Nekik hol van a lift?
Vagy hozzájuk lesétál az Úr?
És felolvass Montalétól valamit?

b

Minden felejtéshez tartozik egy arc,
magányos elkövetőhöz egy cinkos,
a meddő órákban is születik
legalább valami forgács, töredék.

Minden napom egy antológia,
összefolynak benne a varázslók,
pásztorok, nagyapák, unokák
mondatai. Arról ne is beszéljünk,
milyen a helyesírás, külalak.

Térdemmel nyomom össze,
olyan akár egy púpos bőrönd.
Halkan nyüszítenek a kilógó
betűk, amikor lenyisszantom őket.
Csak a légységjel marad néma.
Őt fölveszem, jó lesz egy kottához
b-nek. Leszállítja a hangokat.

FILIP TAMÁS (1960) Budapest